

9) Devátý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení skutkového stavu, které vedlo k nesprávnému právnímu posouzení, neboť Komise měla na jedné straně za to, že jednání ONP týkající se slev nespádá do působnosti jejich zákonných úkolů, ale odráží její protisoutěžní cíle, a na druhé straně, že ONP se za účelem ochrany zájmů malých laboratoří systematicky snažila stanovit minimální ceny na trhu služeb biomedicínských rozborů.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. února 2002, Wouters a další, C-309/99, Recueil, s. I-1577.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise o kontrole K(2008) 6494 ze dne 29. října 2008 kterým se nařizuje, aby se žalobkyně podřídily kontrole v souladu s čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článkách 101 SFEU a 102 SFEU, které je předmětem žaloby T-23/09 CNOP a CCG v. Komise (Úř. věst. 2009, C 55, s. 49).

Žaloba podaná dne 4. dubna 2011 — Cahier a další v. Rada a Komise

(Věc T-195/11)

(2011/C 173/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Jean-Marie Cahier (Montchaude, Francie), Robert Aubineau (Cierzac, Francie), Laurent Bigot (Saint Palais sur Mer, Francie), Pascal Bourdeau (Saintes Lheurine, Francie), Jacques Brard-Blanchard (Boutiers Saint Trojan, Francie), Olivier Charraud (St Martial de Mirambeau, Francie), Daniel Chauvet (Saint Georges Antignac, Francie), Régis Chauvet (Marignac, Francie), Fabrice Compagnon (Avy, Francie), Francis Crepeau (Jarnac Champagne, Francie), Bernard Deborde (Arthenac, Francie), Chantal Goulard (Arthenac), Jean Pierre Gourdet (Moings, Francie), Bernard Goursaud (Brie sous Matha, Francie), Jean Gravouil (Saint Hilaire de Villefranche, Francie), Guy Herbelot (Echebrune, Francie), Rodrigue Herbelot (Echebrune), Sophie Landrit (Ozillac, Francie), Michel Mallet (Vanzac, Francie), Alain Marchadier (Villars en Pons, Francie), Michel Merlet (Jarnac Champagne), René Phelipon (Cierzac), Claude Potut (Avy), Philippe Pruleau (Saint Bonnet sur Gironde, Francie), Béatrice Rousseau (Gensac La Pallue, Francie), Jean-Christophe Rousseau (Segonzac, Francie), Françoise Rousseau (Burie, Francie), Pascale Rulleaud-Beaufour (Arthenac) a Alain Phelipon (Saintes, Francie) (zástupce: C.-E. Gudin, advokát)

Žalované: Rada Evropské unie a Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— plně nahradil škodu utrpěnou v důsledku pokut, a to ve výši:

— 53 600 eur v případě Jean-Marie Cahiera;

— 105 100 eur v případě Roberta Aubineau;

— 240 500 eur v případě Laurenta Bigota;

— 111 100 eur v případě Pascala Bourdeau;

— 12 800 eur v případě Jacquese Brard-Blancharda;

— 37 600 eur v případě Oliviera Charruauda;

— 122 100 eur v případě Daniela Chauveta;

— 40 500 eur v případě Régise Chauveta;

— 97 100 eur v případě Fabrice Compagnona;

— 105 600 eur v případě Francise Crepeau;

— 1 081 500 eur v případě Bernarda Deborde;

— 64 800 eur v případě Chantal Goulard;

— 94 400 eur v případě Jean Pierra Gourdet;

— 43 000 eur v případě Bernarda Goursauda;

— 82 100 eur v případě Jeana Gravouila;

— 20 500 eur v případě Guy Herbelota;

— 65 100 eur v případě Rodrigue Herbelota;

— 53 000 eur v případě Sophie Landrit;

— 39 500 eur v případě Michela Malleta;

— 332 500 eur v případě Alaina Marchadiera;

— 458 500 eur v případě Michela Merleta;

— 23 000 eur v případě René Phelipona;

— 85 100 eur v případě Clauda Potuta;

— 3 500 eur v případě Philippa Pruleau;

— 34 500 eur v případě Béatrice Rousseau;

— 38 070 eur v případě Jean-Christopha Rousseau;

— 24 300 eur v případě Françoise Rousseau;

— 486 500 eur v případě Pascale Rulleaud-Beaufour;

— 10 500 eur v případě Alaina Phelipona;

— určit výši nemajetkové újmy u každého z 29 žalobců paušálně na 100 000 eur;

— uložit Radě a Komisi náhradu veškerých nákladů řízení, a sice

- souvisejících s řízením probíhajícím u Tribunálu Evropské unie;
- souvisejících rovněž se všemi řízeními zahájenými před vnitrostátními soudy.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobci uvádějí, že byla založena mimosmluvní odpovědnost Evropské unie závažným porušením čl. 40 odst. 2 SFEU, jelikož článek 28 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem⁽¹⁾, jak bylo provedeno nařízením Komise (ES) č. 1623/2000⁽²⁾ a zachováno nařízením Rady (ES) č. 479/2008⁽³⁾, zakazuje výrobcům vína získaného z odrůd hroznů s dvojnásobným účelem, aby sami destilovali na alkohol množství vína s označením původu vyrobené nad rámec běžně vinifikovaného množství.

Žalobci byli systematicky stíháni a odsuzováni vnitrostátními orgány za to, že nedodali množství vyrobené nad rámec běžně vinifikovaného množství, které nebylo vyvezeno jako víno do třetích zemí, ke státem předepsané destilaci na alkohol ve schválených palírnách.

Žalobci mimo jiné poukazují na to, že jde o porušení naprosto jasných a jednoznačných předpisů, u nichž neměly orgány Unie žádnou posuzovací pravomoc. Uplatňují porušení zásady zákazu diskriminace, právní jistoty, proporcionality, „estoppel“, presumpce nevinny, řádné správy, péče a vlastnického práva, jakož i nepřiměřený zásah do svobody vyrábět průmyslové výrobky a uvádět je na trh a nepřiměřené rozšíření použití nařízení, jehož cílem je stabilizace trhu a záruka určitých příjmů výrobcům, na případy, kdy ze strany těchto výrobců nejsou žádné žádosti o financování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 179, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1623/2000 ze dne 25. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem, jež se týká mechanismů trhu (Úř. věst. L 194, s. 45).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 479/2008 ze dne 29. dubna 2008 o společné organizaci trhu s vínem, o změně nařízení (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 3/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999 (Úř. věst. L 148, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 8. dubna 2011 — Bakkers v. Rada a Komise

(Věc T-146/97)⁽¹⁾

(2011/C 173/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 199, 28.6.1997.

Usnesení Tribunálu ze dne 11. dubna 2011 — Quantum v. OHIM — Quantum (Q Quantum CORPORATION)

(Věc T-31/08)⁽¹⁾

(2011/C 173/32)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. dubna 2011 — Amor v. OHIM — Jablonex Group (AMORIKE)

(Věc T-371/10)⁽¹⁾

(2011/C 173/33)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010.